

ikke, at der er saa megen Samklang mellem det, den ærede Ordfører sagde, og det, der foreligger fra konservativ Side angaaende det andet Forslag. Men det er givet, at det, som jeg sagde for lidt siden, vil komme til at holde Stik, at hvis man skal tilbyde Ejendommene til Staten, vil det i en Nedgangsperiode betyde, at Staten vil faa mange af disse Ejendomme at overtage. Og det vil selvfølgelig medføre, at Staten kommer til at lide et stort Tab, og den enkelte gaar først i Stykker. Hvis vi faar de periodiske Vurderinger gennemført, er mit Parti og jeg tilfredse med Brugsformen af Jorden.

Med Hensyn til Bygningerne har der ogsaa hersket Uenighed indenfor det andet høje Ting. Man har fra Venstres Side villet gaa med til, at Staten ydede et Maksimumslaan paa 9 000 Kr., og man vilde gaa med til at nedskrive det med 30 pCt., hvilken Nedskrivning i Fremtiden skulde foregaa efter Konjunkturerne. Det kan se meget tiltalende ud, naar man kommer ud og fortæller Folk, at Staten vil yde et kontant Beløb til Oprettelse af Husmandsbrug, men hvad betyder det i Realiteten? Vi maa jo tage de høje Priser i Betragtning. Priserne ved Byggefretagender er i Øjeblikket saa høje, at en Bygning, der i 1914 kostede 6 000 Kr., nu vil koste 14—15—17 000 Kr. Saa meget vil de nødvendige Bygninger til et saadant Landbrug komme til at koste. Efter Venstres Forslag er det derfor nødvendigt, at den paagældende har en Kapital af 5—6—7 000 Kr. Man kommer saaledes i Virkeligheden kun til at hjælpe dem, der har en Kapital i Ryggen, dem, der paa en eller anden Maade er kommet til en Kapital, de ikke har erhvervet ved eget Arbejde. Det er naturligvis meget godt, at Betingelserne bliver saa gode som muligt i Retning af at komme i Besiddelse af et Hjem for disse Folk, men det, det først og fremmest gælder om, er, at de mange dygtige Landarbejdere kan skabe sig et eget Hjem i Kraft af deres eget Arbejde, og det er ganske umuligt, hvis Venstres Forslag skal gennemføres. Venstre vil tillige gaa med til en Omvurdering af Jorden to Gange, og den Pris, der sættes om 10 Aar, skal være gældende i Fremtiden. Nu mener man almindeligvis, at om 10 Aar er vi nede i Bølgedalen, i en Lavkonjunktur, Jorden vil da blive sat til en lav Pris, og den skal være gældende i Fremtiden. Man vil derved opnaa to Ting. De, der har Kapital, som de

ikke selv har erhvervet, kan faa Stats-tilskud til at opføre Bygningerne, og naar Omvurdering finder Sted om 10 Aar, vil der antagelig blive sat en lav Pris paa Jorden, og de vil faa billig Jord i Fremtiden. Det kan vi fra vor Side ikke være med til. Det eneste rigtige Grundlag er, at man svarer Afgiften af Jorden i Forhold til dens Værdi. Vort Forslag med Hensyn til Bygningerne gaar ud paa, at man skal kunne laane af Staten, hvad de fornødne Bygninger koster, og det, man sætter som Norm her, er det Hus, der i 1914 kunde bygges for 6 000 Kr. Af det skal den paagældende selv eje $\frac{1}{10}$. Det er efter vor Formening et Krav saa stort, at man ikke maa stille det større. Enhver dygtig Landarbejder og enhver dygtig Arbejder i det hele maa kunne sætte sig det Maal at faa et Hjem, som han kan kalde sit eget, et Sted, hvor han kan være glad ved at være sammen med sin Familie. Det Maal maa han kunne sætte sig, enten det er i By eller paa Land. Men man maa ikke spænde Buen for højt, for saa skyder man over Maalet, og det vil ske, hvis Venstres Forslag gennemføres. Men Venstres Ordfører viste jo stor Forhandlingsvillighed, baade hvad angik Bygningerne, og ogsaa hvad angik Omvurderingen af Jorden. Det giver mig Haab om, at vi dog kan faa noget ud af denne Sag. Ganske vist betyder det ikke saa meget, men det betyder dog, at vi faar begyndt, og er vi først begyndt at gaa i den rigtige Retning, kan vi altid fortsætte, og det tvivler jeg heller ikke om, at vi vil, naar vi mener, at vi gaar i den rigtige Retning. Det af Folketingets Flertal vedtagne Forslag, som mit Parti gerne vil støtte, skaber i Virkeligheden Betingelse for, at alle dygtige og sparsommelige Landarbejdere kan opnaa at faa et eget Hjem under trygge Former. Derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og villig Behandling her i Tinget.

Holdgaard: Om det foreliggende Forslag til Lov om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug maa man vel sige, at det kun er en Begyndelse, endda maa-ske kun en lille Begyndelse, til Løsningen af det store Jordspørgsmaal. Et gammelt Ord siger, at godt begyndt er halvt fuldendt, og det er derfor ikke saa underligt, at dette Lovforslag i Forbindelse med andre, som angaar Løsningen af Jord-